

ДИРЕКТИВА 2000/13/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 20 март 2000 година

относно сближаване на законодателството на държавите-членки относно етикетирането, представянето и рекламирането на храните

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет¹,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора²,

като имат предвид, че:

(1) Директива 79/112/ЕИО на Съвета от 18 декември 1978 г. относно сближаване на законодателството на държавите-членки относно етикетирането, представянето и рекламирането на храните³ е многократно и съществено изменяна⁴. Следователно, от съображения за яснота и рационалност, упоменатата директива следва да бъде консолидирана в единен текст.

(2) Различията между законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно етикетирането на храните могат да попречат на свободното обращение на тези продукти и могат да доведат до неравни условия на конкуренция.

(3) Следователно, сближаването на тези законодателства може да допринесе за безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар.

(4) Целта на настоящата директива е да определи правилата на Общността от общ характер, който да се прилагат хоризонтално за всички храни, пуснати на пазара.

(5) Правилата от специален характер, които се прилагат вертикално само за определени храните, следва да бъдат установени в разпоредбите относно тези продукти.

(6) Основното съображение за всички правила относно етикетирането на храните следва да се основава на необходимостта от осведомяване и защита на потребителя.

¹) ОВ С 258, 10.9.1999 г., стр. 12.

² Становище на Европейския Парламент от 18 януари 2000 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*) и Решение на Съвета от 13 март 2000 г.

³ ОВ L 33, 8.2.1979 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 97/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 43, 14.2.1997 г., стр. 21).

⁴ Виж приложение IV, част Б.

(7) Тази необходимост означава, че държавите-членки могат, в съответствие с правилата от Договора, да налагат езикови изисквания.

(8) Подробното етикетирание, което посочва точното естество и характеристиките на продукта, което позволява на потребителя да направи своя избор при пълно познаване на фактите, е най-подходящото, тъй като създава най-малко пречки за свободната търговия.

(9) Следователно, следва да бъде съставен списък на цялата информация, която по принцип следва да бъде включена в етикетирането на всички храни.

(10) Въпреки това, хоризонталният характер на настоящата директива не позволява на първоначалния етап, включването в задължителните обозначения на всички обозначения, които трябва да бъдат добавени към списъка, който по принцип се прилага за целия набор от храни. На по-късен етап следва да бъдат приети разпоредби на Общността с цел да бъдат допълнени съществуващите правила.

(11) Освен това, поради липсата на правила на Общността със специален характер, държавите-членки следва да си запазят правото да установят някои национални разпоредби, които могат да бъдат добавени към общите разпоредби на настоящата директива, то тези разпоредби следва да бъдат предмет на процедура на Общността.

(12) Упоменатата процедура на Общността трябва да бъде под формата на решение на Общността, когато държава-членка желае да приеме ново законодателство.

(13) Следва също в изключителни случаи бъде изготвена разпоредба относно предоставяне на дерогация от страна на законодателя на Общността, от някои общо определени задължения.

(14) Правилата за етикетирание следва също така да забраняват употребата на информация, която може да въведе купувача в заблуда или да припише лечебни свойства на храните. С оглед на ефикасността, тази забрана трябва също така да се прилага за представянето и рекламата на храните.

(15) С оглед да се улесни търговията между държавите-членки може да се предвиди, че на етапите, предхождащи продажбата на крайния потребител, на външната опаковка следва да се обявява само информация за основните елементи, а някои задължителни данни, които трябва да придружават предварително опакованата храна, да се съдържат само в търговските документи, отнасящи се до нея.

(16) Държавите-членки следва, в зависимост от местната практика и търговия да си запазят правото да определят правилата за етикетирание на храните, продавани в насипно състояние; в такива ситуации, информацията следва, въпреки всичко да бъде предоставена на производителя.

(17) С цел да се опрости и ускори процедурата, на Комисията следва да бъде възложена задачата да приема мерки за прилагане от технически характер.

(18) Мерките, необходими за изпълнението на настоящата директива, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., относно установяване на условията и реда за упражняването на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията¹.

(19) Настоящата директива следва да не накърнява задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране на директивите, посочени в приложение IV, част Б,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Настоящата директива се отнася за етикетирането на храните, предназначени да се доставят като такива до крайния потребител, както и за определени аспекти, свързани с тяхното представяне и реклама.

2. Настоящата директива се прилага също така за храните, предназначени за доставка в ресторанти, болници, столове и други подобни заведения за обществено хранене (наричани по-долу „заведения за обществено хранене”).

3. По смисъла на настоящата директива:

а) „етикетиране” означава всички текстове, особености, търговски марки или фабрични марки, изображения или знаци, свързани с даден хранителен продукт и нанесени върху опаковка, документ, надпис, етикет, пръстен или яка, които придружават или се отнасят за такава храна;

б) „предварително опакована храна” означава всяка единична бройка,, предназначена да бъде представяна като такава на крайния потребител и на заведенията за обществено хранене, състояща се от храна и опаковка, в която той е бил поставен преди да бъде предложен за продажба, независимо дали опаковката обвива изцяло или отчасти хранителния продукт, но във всеки случай по такъв начин, че съдържанието да не може да се променя, без да се отваря или без да се сменя опаковката.

Член 2

1. Етикетирането и използваните методи не трябва:

а) да бъдат такива, че да въвеждат в заблуда купувача, особено:

(i) относно характеристиките на хранителния продукт и, по-специално относно неговото естество, идентичност, свойства, състав, количество, трайност, източник или произход, начин на получаване или производство;

(ii) чрез приписване на хранителния продукт на въздействия или свойства, които той не притежава;

¹ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

(iii) чрез внушаване, че храната притежава специални характеристики, когато в действителност всички подобни храни притежават такива характеристики;

б) ако не е уговорено друго в разпоредбите на Общността, които се прилагат за натуралните минерални води и за хранителните продукти за специална хранителна употреба, да приписват или да отнасят такива способности към даден хранителен продукт свойството да предотвратява, лекува или излекува болест при хората.

2. Съветът, в съответствие с процедурата, предвидена в член 95 от Договора процедура, съставя неизчерпателен списък на твърденията по смисъла на параграф 1, чието използване във всеки случай трябва да бъде забранено или ограничено.

3. Забраните или ограниченията, посочени в параграф 1 и параграф 2 също се прилагат за:

а) представянето на храни, и по-специално, за тяхната форма, външен вид или опаковка, използваните опаковъчни материали, начина, по който те са подредени и средата, в която са изложени;

б) рекламирането.

Член 3

1. В съответствие с членове от 4 до 17 и предмет на изключенията, които се съдържат в тях, единствено означения на следните особености са задължителни при етикетирането на хранителните продукти:

1) търговското наименование;

2) списъка на съставките;

3) количеството на някои съставки или категории съставки, както е предвидено в член 7;

4) за предварително опакованите храни- нетното количество;

5) датата на минимална трайност или, в случай на храни, които от биологична гледна точка, са бързо развалящи се, датата, до която могат да бъдат използвани;

6) специалните условия на съхранение или условия на употреба;

7) името или търговското наименование и адреса на производителя или на опаковчика, или на продавача, установен в рамките на Общността.

Въпреки това, държавите-членки имат право, що се отнася до маслото, произведено на тяхна територия, да изискват само посочване на производителя, на опаковчика, или на продавача.

Без да накърнява нотификацията, предвидена в член 24, държавите-членки уведомяват Комисията и другите държави-членки за мерките, взети по силата на втори параграф;

8) подробности за мястото по произход или мястото, от което идва храната, когато липсата на посочване на такива особености може да заблуди потребителя относно истинския произход на храната;

9) указания за начина на употреба, когато без такива указания би била невъзможна правилната употреба на храната;

10) по отношение на безалкохолните напитки, съдържащи повече от 1,2 об.% алкохол, обозначение за действителния обемен процент алкохол.

2. Независимо от параграф 1, държавите-членки могат да запазят националните разпоредби, които изискват посочване на производственото предприятие или на опаковъчния център по отношение на националното им производство.

3. Разпоредбите на настоящия член не накърняват по-точните или по-изчерпателните разпоредби в отношение мерките и теглилките.

Член 4

1. Разпоредбите на Общността, които се прилагат за някои определени храни, а не за храните изобщо, могат да предвидят, в изключителни случаи, дерогации от изискванията, установени в член 3, параграф 1, точки 2 и 5, при условие, че не резултират в неадекватното информироване на купувача.

2. Разпоредбите на Общността, които се прилагат за някои определени храни, а не за храните изобщо, могат да предвидят в етикетироването да бъдат включени други задължителни означения в допълнение към онези, изброени в член 3. Поради липсата на такива разпоредби на Общността, държавите-членки могат да изготвят такива разпоредби за такива особености, в съответствие с процедурата, установена в член 19.

3. Разпоредбите на Общността, посочени в параграфи 1 и 2, се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Член 5

1. Търговското наименование на дадена храна е наименованието, предвидено в разпоредбите на Общността, които се прилагат за него.

а) Поради липсата на разпоредби на Общността, търговското наименование е наименованието, предвидено в законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приложими в държавата-членка, в която продуктът се продава на крайния потребител или на заведенията за обществено хранене.

Ако такова липсва, търговското наименование се състои от обичайното наименование в държавата-членка, в която се продава на крайния потребител или на заведенията за

обществено хранене, или от описанието на хранителния продукт и ако е необходимо, на неговата употреба, което да е достатъчно ясно, за да позволи на купувача да определи истинския ѝ вид и да я отличи от други продукти, с които може да бъде обърквана.

б) Употребата в държавата-членка по място на търгуване на търговското наименование, под което продуктът се произвежда законно и се търгува в държавата-членка по производство, също е разрешена.

Въпреки това, когато прилагането на другите разпоредби на настоящата директива, и по-специално, на тези, установени в член 3, не би дало възможност на потребителите в държавата-членка по място на търгуване да определят истинския вид на храната и да го различат от храните, с които могат да го объркат, търговското наименование се придружава от друга описателна информация, която се обявява непосредствено до него.

в) В изключителни случаи търговското наименование на държавата-членка по производство не се използва в държавата-членка по място на търгуване, когато храната, която то обозначава, се различава до такава степен от гледна точка на състав или производство от храната, известен под същото име, че разпоредбите на буква б) не са достатъчни, за да гарантират правилното информиране на потребителя в държавата-членка по място на търгуване.

2. Производствена или фабрична марка или измислено име могат да заменят търговското наименование, под което се продава продукта.

3. Търговското наименование включва или се придружава от данни за физическото състояние на храната или за специфичната обработка, през която той е преминал (например на прах, изсушена чрез замразяване, дълбоко замразена, концентрирана, пушена), винаги, когато пропускането на такава информация може да предизвика объркване в съзнанието на купувача.

Всяка храна, която е била обработена с йонизиращо лъчение, трябва да носи едно от следните означения:

- на испански:

„irradiado” или „tratado con radiacion ionizante”,

- на датски:

„bestrålet/...” или „strålekonservet”, или „behandlet med ioniserende stråling”, или „konservet med ioniserende stråling”,

- на немски:

„bestrahlt” или „mit ionisierenden Strahlen behandelt”,

- на гръцки:

"επεξεργασμένο με ιονίζουσα ακτινοβολία" or "ακτινοβολημένο",

- на английски:

„irradiated” или „treated with ionising radioation”,

- на френски:

„traité par rayonnements ionisants” или „traité par ionisation”,

- на италиански:

„irradiato” или „trattato con radiazioni ionizzanti”,

- на холандски:

„doorstraald” или „door bestraling behandeld” или „met ioniserende stralen behandeld”

- на португалски:

„irradiado” или „tratado por irradiação”, или „tratado por irradiação ionizante”,

- на фински:

„säteilytetty” или "käsitelty ionisoivalla säteilyllä",

- на шведски:

„bestrålad” or „behandlad med joniserande strålning”.

Член 6

1. Списъкът на съставките се съставя в съответствие с настоящия член и с приложения I, II и III.

2. Не е необходимо да бъдат посочвани съставките в случай на:

а) - пресни плодове и зеленчуци, включително картофи, които не са белени, нарязани или обработени по подобен начин,

- газирана вода, описанието на която посочва, че е газирана,

- оцет, получен на базата на ферментация само от една изходна суровина и ако не е добавяна друга съставка;

б) - сирене,

- масло,

- ферментирало мляко и сметана,

ако не е добавяна друга съставка, освен млечни продукти, ензими и култури от микроорганизми, необходими за производството, или сол, необходима за производството на сирене, с изключение на свежо сирене и преработено сирене;

в) продукти, които включват само една съставка, когато:

- търговското наименование е еднакво с наименованието на съставката, или

- търговското наименование дава възможност ясно да бъде определено естеството на съставката.

3. Що се отнася до безалкохолните напитки, съдържащи повече от 1,2 об.% алкохол, Съветът, по предложение на Комисията, определя до 22 декември 1982 г. правилата за етикетирание на съставките.

4. а) „Съставка” означава всяко вещество, включително добавки, използвани при производството или приготвянето на храната, и което все още присъства в крайния продукт, дори и в променена форма.

б) Когато съставка на храната сама по себе си включва няколко съставки, последните се считат за съставки на въпросната храна.

в) Не се считат за съставки:

(i) компонентите на съставка, които временно са били отделени по време на производствения процес, а след това отново са били добавени, но без да се превишават първоначалните им пропорции;

(ii) добавките:

- чието присъствие в дадена храна се дължи единствено на факта, че те са се съдържали в една или повече съставки на тази храна, ако те не изпълняват определена технологична цел в крайния продукт,

- които се използват като спомагателни вещества при производството;

(iii) веществата, използвани в строго определени количества, като разтворители или среда за добавки или аромати.

г) В съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2, в определени случаи могат да бъдат взети решения дали са изпълнени условията, описани в буква в), точки (ii) и (iii).

5. Списъкът на съставките включва всички съставки на храната, изброени в низходящ ред на теглото им към момента на тяхното използване при производството на храната. Той се предхожда от съответно заглавие, което съдържа думата „съставки”.

Въпреки това:

- добавената вода и летливите съставки се изброяват по реда на тяхното тегло в крайния продукт; количеството вода, добавено като съставка в дадена храна се изчислява, като от общото количество на крайния продукт се извади общото количество на другите използвани съставки. Това количество не се взема предвид, ако не надвишава 5% тегловни от крайния продукт,

- съставките, използвани в концентрирана или изсушена форма и възстановени до първоначалното им състояние по време на производството, могат да бъдат изброени в списъка в зависимост от тяхното тегло, както е било записано преди концентрирането или изсушаването им,

- що се отнася до концентрираните или изсушените храни, които са предназначени да бъдат възстановени чрез добавяне на вода, изброяването на съставките може да става по реда на пропорциите във възстановения продукт, при условие че списъкът на съставките е придружен от израз като „съставки на възстановения продукт” или „съставки на готовия за консумация продукт”,

- за смесите от плодове или зеленчуци, при които нито един определен плод или зеленчук не преобладава в значителна степен по тегло, тези съставки могат да бъдат изброени в друга последователност, при условие че списъкът на тези съставки е придружен от израз като „в променливо съотношение”,

- за смесите от подправки или билки, при които нито една не преобладава в значителна степен по тегло, тези съставки могат да бъдат изброени в друга последователност, при условие че списъкът на тези съставки е придружен от израз като „в променливо съотношение”,

6. Съставките се обозначават със специфичното им наименование, когато е приложимо, в съответствие с правилата, установени в член 5.

Въпреки това:

- съставки, които принадлежат към една от категориите, изброени в приложение I, и които са съставни части на друга храна, могат да бъдат обозначени само с наименованието на тази категория;

Промени в списъка на категориите в приложение I могат да бъдат извършени в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2;

Въпреки това обозначението „нишесте”, фигуриращо в приложение I, трябва винаги да бъде допълвано с посочването на неговия конкретен растителен произход, когато тази съставка може да съдържа глютен,

- съставките, които принадлежат към една от категориите, изброени в приложение II, задължително се обозначават с името на тази категория, следвано от тяхното специфично наименование или от техния ЕО номер; ако дадена съставка принадлежи към повече от една категория, се посочва наименованието на категорията, която съответства на основната функция на въпросната храна;

Измененията на настоящото, приложение, основани на напредъка в научно-техническото познание, се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2;

Въпреки това, обозначението „модифицирано нишесте”, фигуриращо в приложение II, трябва винаги да бъде допълнено от означаване на неговия специфичен растителен произход, когато тази съставка може да съдържа глутен,

- ароматизантите се означават в съответствие с приложение III,

- специфичните разпоредби на Общността, уреждащи означаването на обработката на дадена съставка с йонизиращо лъчение, се приемат впоследствие в съответствие с член 95 от Договора.

7. Разпоредбите на Общността или, когато няма такива, националните разпоредби могат да постановят, че търговското наименование на специфична храна, трябва да бъде придружавано от обявяване на отделна съставка или съставки.

Процедурата, установена в член 19, се прилага към всички такива национални разпоредби.

Разпоредбите на Общността, посочени в настоящия параграф, се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

8. В случая, посочен в параграф 4, буква б), сложна съставка може да бъде включена в списъка на съставките със собственото си наименование, доколкото това е предвидено от закона или е установено по обичай, в зависимост от цялостното ѝ тегло, при условие че непосредствено следва списък на нейните съставки.

Въпреки това, такъв списък не е задължителен:

- а) когато сложната съставка съставлява по-малко от 25% от крайния продукт; въпреки това тази разпоредба не се прилага в случай на добавки, предмет на разпоредбите на параграф 4, буква в);

- б) когато сложната съставка е храна, за който не се изисква списък на съставките съгласно правилата на Общността.

9. Независимо от параграф 5, не е необходимо да бъде специфицирано съдържанието на вода:

- а) когато водата се използва по време на производствения процес единствено за възстановяване на съставка, използвана в концентриран или изсушен вид;

- б) в случай на течна среда, която обикновено не се консумира.

Член 7

1. Количеството на дадена съставка или на категория съставки, използвани при производството или приготвянето на храна, се обявява в съответствие с настоящия член.

2. Обозначението, посочено в параграф 1, е задължително:

а) когато съставката или категорията от съответните съставки се съдържа в търговското наименование на храната или обикновено е свързвано с това наименование от потребителя; или

б) когато съставката или категорията от съответните съставки е подчертана в етикетирването с думи, картинки или графики; или

в) когато съставката или категорията от съответните съставки е основна за характеризирането на дадена храна и за отличаването ѝ от продукти, с които може да бъде обърквана заради наименованието или външния си вид; или

г) в случаите, определени в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

3. Параграф 2 не се прилага:

а) за съставка или категория от съставки:

- чието нетно тегло след отцеждане е посочено в съответствие с член 8, параграф 4, или

- чието количество вече се изисква да бъде обявявано на етикетите съгласно разпоредбите на Общността, или

- която се използва в малки количества за ароматизиране, или

- която, въпреки че фигурира в търговското наименование на храната, не може да ръководи избора на потребителя в страната по продажба, тъй като промените в количеството не са съществени за характеризирането на храната или не я отличават от подобни храни. В случай на съмнение се решава, съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2, дали условията, посочени в това тире са изпълнени;

б) когато специални разпоредби на Общността определят точното количество на дадена съставка или на категория от съставки, без да предвиждат обявяването им на етикетите;

в) в случаите, посочени в четвъртото и в петото тире от член 6, параграф 5;

г) в случаите, определени в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

4. Обозначеното количество, изразено в проценти, съответства на количеството на съставката или на съставките по време на тяхната употреба. Въпреки това, разпоредбите на Общността могат да позволят дерогации от този принцип за определени храни. Тези разпоредби се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

5. Обозначението, посочено в параграф 1, се съдържа във или непосредствено до търговското наименование на храната или в списъка на съставките във връзка с въпросната съставка или категория съставки.

6. Настоящият член се прилага, без да се накърняват правилата на Общността относно обозначаване на хранителните съставки върху етикетите на храните.

Член 8

1. Нетното количество на предварително опакованите храни се изразява:

- в единици за обем за течни храни,
- в единици за маса в случай на други продукти,

като според случая се използват литър, сантитър, милилитър, килограм или грам. Разпоредбите на Общността или, при липсата на такива, националните разпоредби, които се прилагат за някои определени храни, могат да бъдат дерогирани от настоящото правило.

Процедурата, установена в член 19, се прилага за такива национални разпоредби.

2. а) Когато посочването на определен вид количество (например номинално количество, минимално количество, средно количество) се изисква съгласно разпоредбите на Общността или, при липсата на такива, от националните разпоредби, това количество се счита за нетното количество по смисъла на настоящата директива.

Без да се накърнява нотификацията, предвидена в член 24, държавите-членки информират Комисията и другите държави-членки за всяка мярка, предприета съгласно настоящата точка.

б) Разпоредбите на Общността или, при липсата на такива, националните разпоредби, могат да предвиждат други обозначения за количество за някои конкретни храни, които са класифицирани в категории според количеството си.

Процедурата, установена в член 19, се прилага за всякакви такива национални разпоредби.

в) Когато предварително опакованата храна се състои от две или повече предварително опаковани храни, които съдържат еднакво количество от един и същ продукт, обозначаването на нетното количество се извършва, като се посочва нетното количество, което се съдържа във всяка отделна опаковка, и общия брой такива опаковки. Въпреки това, тези обозначавания не са задължителни, когато откън може ясно да се види и лесно да се преброи общият брой единични опаковки и поне едно обозначение на нетното количество, което се съдържа във всяка отделна опаковка.

г) Когато предварително опакованата храна се състои от две или повече единични опаковки, които не се разглеждат като единици за продажба, обозначаването на нетното количество се извършва, като се посочва общото нетно количество и общият брой единични опаковки. Разпоредбите на Общността или, при липсата на такива, националните разпоредби, могат да не изискват обозначаване на общия брой единични опаковки.

Без да се накрънява нотификацията, предвидена в член 24, държавите-членки информират Комисията и другите държави-членки за всяка мярка, предприета съгласно настоящата точка.

3. По отношение на храните, които обикновено се продават на бройка, държавите-членки могат да не изискват задължителното обозначаване на нетното количество, с уговорката, че откън ясно може да се види и лесно да се преброи броят на предметите, или ако това не е възможно, да се посочи на етикета.

Без да се накрънява нотификацията, предвидена в член 24, държавите-членки информират Комисията и другите държави-членки за всяка мярка, предприета съгласно настоящия параграф.

4. Когато твърда храна се предлага в течна среда, отцедената нетна маса също се посочва на етикета.

По смисъла на настоящия параграф „течна среда” са изброените по-долу продукти, евентуално в смеси между тях, както и когато са замразени или дълбоко замразени, доколкото течността е само допълнение към основните елементи на този препарат и поради това не е решаващ фактор за покупката: вода, водни разтвори на соли, саламура, водни разтвори на хранителни киселини, оцет, водни разтвори на захари, водни разтвори на други подслаждащи вещества, плодови или зеленчукови сокове в случай на плодове и зеленчуци.

Този списък може да бъде допълнен в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Методите за проверка на отцедената нетна маса се определят съгласно процедурата, установена в член 20, параграф 2.

5. Обозначаването на нетното количество не е задължително за храните:

а) които са претърпели значителни загуби на техния обем или маса, и които се продават на бройка или се претеглят в присъствието на купувача;

б) чието нетно количество е по-малко от 5 g или 5 ml; въпреки това, тази разпоредба не се прилага за подправки и билки.

Разпоредбите на Общността или, при липсата на такива, националните разпоредби, които се прилагат за някои храни, могат в изключителни случаи да определят гранични стойности, които са по-високи от 5 g или 5 ml, при условие, че това не води до неточно информиране на купувача.

Без да се накърнява нотификацията, установена в член 24, държавите-членки уведомяват Комисията и другите държави-членки за всяка мярка, предприета съгласно настоящия параграф.

6. Разпоредбите на Общността, посочени в параграф 1, втора алинея, букви б) и г) и в параграф 5, втора алинея, се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Член 9

1. Датата на минимална трайност на дадена храна е датата, до която храната запазва своите специфични свойства при правилно съхранение.

Тя се обявява в съответствие с параграфи от 2 до 5.

2. Тя се предхожда от думите:

- „годен за употреба до ...”, когато датата включва указание за деня,
- „годен за употреба до края на ...” в останалите случаи.

3. Думите, посочени в параграф 2, се придружават:

- или от самата дата,
- или от указание на мястото, на което датата е посочена върху етикета.

Ако е необходимо, тези особености са последвани от описание на условията за съхранение, които трябва да бъдат спазвани ако продуктът трябва да се съхранява за определен период.

4. Датата трябва да съдържа деня, месеца и годината.

Въпреки това, за храните:

- чиято трайност е по-малка от три месеца, е достатъчно да бъдат посочени деня и месеца,
- чиято трайност е по-голяма от три месеца, но не повече от 18 месеца, е достатъчно да бъдат посочени месеца и годината,
- чиято трайност е по-голяма от 18 месеца, е достатъчно да бъде посочена годината.

Условията и редът за посочване на срока могат да бъдат специфицирани съгласно процедурата, установена в член 20, параграф 2.

5. Предмет на разпоредби Общността, които изискват други начини за посочване на датата, не се изисква обозначаване на срока на трайност за:

- пресни плодове и зеленчуци, включително картофи, които не са белени, нарязани или обработени по подобен начин. Тази дерогация не се прилага за покълналите семена и подобните продукти като бобови кълнове.
- вина, ликьорени вина, шампанизирани вина, ароматични вина и подобни продукти, получени от плодове с изключение на грозде, и безалкохолни напитки, попадащи под кодове по КН 2206 00 91, 2206 00 93, 2206 00 99 и произвеждани от грозде и гроздова мъст,
- напитки, съдържащи 10 об. % или повече алкохол,
- безалкохолни напитки, плодови сокове, плодови нектари и алкохолни напитки в отделни бутилки от повече от пет литра, предназначени за заведение за обществено хранене,
- тестени или сладкарски изделия, които според естеството на съдържанието си обикновено се консумират до 24 часа от производството им,
- оцет,
- готварска сол,
- захар в твърдо състояние,
- захарни изделия, състоящи се почти единствено от ароматизирани и/или оцветени захари,
- дъвки и подобни дъвчащи продукти,
- отделни порции сладолед.

Член 10

1. За храните, които от микробиологична гледна точка са бързо развалящи се и поради това е вероятно след кратък период от време да представляват непосредствена опасност за здравето на човека, датата на минимална трайност се заменя с крайна дата за консумация.

2. Датата се предхожда от думите:

- на испански: „fecha de caducidad”,
- на датски: „sidste anvendelsesdato”,
- на немски: „verbrauchen bis”,

- на гръцки: "ανάλωση μέχρι",
- на английски: „use by”,
- на френски: „à consommer jusqu'au”,
- на италиански: „da consumare entro”,
- на датски: "te gebruiken tot”,
- на португалски: „a consumir até”,
- на финландски: „ viimeinen käyttöajankohta”,
- на шведски: „sista förbrukningsdag”.

Тези думи се придружават:

- или от самата дата,
- или от посочване на мястото, на което е обозначен срокът върху етикета.

Тези подробности са последвани от описание на условията за съхранение, които трябва да бъдат спазени.

3. Датата съдържа деня, месеца и евентуално годината, в този ред и без да бъдат закодирани.

4., В някои случаи може да се взема решение, съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2, дали са изпълнени условията, установени в параграф 1.

Член 11

1. Инструкциите за употреба на дадена храна се посочват по такъв начин, че да позволят правилната употреба на тази храна.

2 Разпоредбите на Общността или, при липсата на такива, националните разпоредби могат да определят условията и реда, по който следва да се посочва начинът на употреба на някои храни.

Процедурата, установена в член 19, се прилага за такива национални разпоредби.

Разпоредбите на Общността, посочени в настоящия параграф, се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Член 12

Правилата за обозначаване на обемния процент алкохол за продукти от позиции 22.04 и 22.05 от общата митническа тарифа, са тези, определени от специалните разпоредби на Общността, които се прилагат за такива продукти.

В случай на други безалкохолни напитки, съдържащи повече от 1,2 об. % алкохол, тези правила са определени съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

Член 13

1. а) Когато храните са предварително опаковани, обозначенията, предвидени в член 3 и в член 4, параграф 2, се изписват върху опаковката или върху етикет, прикрепен към нея.

б) Без да се съобразява с буква а) и без да се накърняват разпоредбите на Общността за номиналните количества, когато предварително опакованите храни са:

- предназначени за крайния потребител, но се продават на етап, предхождащ продажбата на крайния потребител, и когато този етап не е продажба на заведение за обществено хранене,

- предназначени за доставка на заведение за обществено хранене, за да бъдат приготвени, преработени, разделяни или нарязани,

обозначенията, изисквани в член 3 и в член 4, параграф 2, трябва да фигурират само в търговските документи, които се отнасят за тези храни, когато е гарантирано, че тези документи, съдържащи всички обозначения на етикетирането, придружават храните, за които се отнасят, или са изпратени преди или едновременно като доставка.

в) В случаите, посочени в буква б), обозначенията, посочени в член 3, параграф 1 точки 1, 5 и 7, както и, където е необходимо, предвидените в член 10, също се посочват на външната опаковка, в която храните се представят за търгуване.

2. Обозначенията, упоменати в член 3 и в член 4, параграф 2, са лесни за разбиране и са отбелязани на видно място по такъв начин, че лесно да се виждат, ясно да се четат и да не се изтриват.

В никакъв случай те не трябва да са скрити, покрити или разделени с друг текст или с картинно изображение.

3. Обозначенията, изброени в член 3, параграф 1, точки 1, 4, 5 и 10, са разположени в едно и също зрително поле.

Това изискване може да обхване и обозначенията, предвидени в член 4, параграф 2.

4. По отношение на стъклени бутилки, предназначени за повторна употреба, които са трайно маркирани, и на които поради това не е поставен етикет, пръстен или яка, както и на опаковките или контейнерите, чиято най-голяма повърхност е с площ по-малка от 10 cm², трябва да бъдат посочени само обозначенията, изброени в член 3, параграф 1, точки 1, 4 и 5.

В този случай параграф 3 не се прилага.

5. Ирландия, Нидерландия и Обединеното кралство могат да дерогират от член 3, параграф 1 и параграф 3 от настоящия член по отношение на млякото и млечните продукти, поставени в стъклени бутилки, предназначени за повторна употреба.

Те информират Комисията за всяка мярка, предприета съгласно първа алинея.

Член 14

Когато храните се предлагат за продажба на крайния потребител или на заведенията за обществено хранене без предварителна опаковка, или когато храните се опаковат на мястото на продажба по искане на потребителя или се опаковат предварително за директна продажба, държавите-членки приемат подробни правила за посочване на обозначенията, предвидени в член 3 и в член 4, параграф 2.

Те могат да решат да не изискват предоставянето на всички или на някои от тези обозначения, при условие, че купувача получава достатъчна информация.

Член 15

Настоящата директива не засяга разпоредбите на националните закони, които поради липсата на разпоредби на Общността не налагат толкова строги изисквания за етикетирането на храните, представяни в луксозни опаковки, като например фигурки или сувенири.

Член 16

1. Държавите-членки гарантират, че на тяхна територия се забранява продажбата на храни, за които обозначенията, предвидени в член 3 и в член 4, параграф 2, не се обявяват на лесно разбираем от потребителя език, освен ако информацията за потребителя е осигурена посредством други мерки, определени в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2, за едно или повече обозначения при етикетирането.

2. Държавата-членка, на чиято територия се търгува продуктът, може да наложи, в съответствие с правилата на Договора, тези обозначения от етикетирането да бъдат изписани на един или повече езици, които тя определя измежду официалните езици на Общността.

3. Параграфи 1 и 2 не изключват възможността, обозначенията от етикетирането да се изписват на няколко езика.

Член 17

Държавите-членки се въздържат от установяване на изисквания по-подробни отколкото тези, които вече се съдържат в членове от 3 до 13, относно условията и реда, по които трябва да бъдат посочени обозначенията, предвидени в член 3 и в член 4, параграф 2.

Член 18

1. Държавите-членки не могат да забраняват търговията с храни, които съответстват на правилата, установени в настоящата директива, чрез прилагането на нехармонизирани национални разпоредби, които уреждат етикетирането и представянето на някои храни или на храните изобщо.

2. Параграф 1 не се прилага за нехармонизирани национални разпоредби, приети поради съображения за:

- опазване на общественото здраве,
- предотвратяване на измама, при условие, че тези разпоредби не възпрепятстват прилагането на определенията и правилата, установени с настоящата директива,
- защита правото на промишлена и търговска собственост, наименования за произход, регистрирани наименования за произход и предотвратяване на нелоялната конкуренция.

Член 19

В случаите на позоваване на настоящия член се прилага следната процедура, когато държава-членка прецени, че е необходимо да приеме ново законодателство.

Държавата-членка нотифицира Комисията и другите държави-членки за предвижданите мерки и посочва мотивите за това. Комисията провежда консултации с държавите-членки в рамките на Постоянния комитет по храните, създаден с Решение 69/414/ЕИО на Съвета¹, ако според нея тази консултация е полезна, или по искане на държава-членка.

Държавата-членка може да приема предвижданите мерки само три месеца след това нотифициране и при условие, че становището на Комисията не е отрицателно.

В последния случай и преди изтичането на посочения по-горе срок, Комисията открива процедурата, предвидена в член 20, параграф 2, с оглед да вземе решение дали предвидените мерки могат да бъдат приложени чрез внасянето на съответни изменения, ако е необходимо.

Член 20

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по храните (наричан по-долу „Комитетът”).

2. В случаите на позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, посочен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, е три месеца.

¹ ОВ L 291, 29.11.1969 г., стр. 9.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 21

Когато са необходими временни мерки за улесняване прилагането на настоящата директива, те се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

Член 22

Настоящата директива не засяга разпоредбите на Общността, приети на 22 декември 1978 г. и отнасящи се до етикетирането и представянето на някои храни.

Измененията, необходими за хармонизирането на такива разпоредби с правилата, установени в настоящата директива, се решават в съответствие с процедурата, приложима за всяка от въпросните разпоредби.

Член 23

Настоящата директива не се прилага за продуктите, предназначени за износ извън Общността.

Член 24

Държавите-членки гарантират, че Комисията получава текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, регулирана от настоящата директива.

Член 25

Настоящата директива се прилага също и за френските отвъдморски територии.

Член 26

1. Директива 79/112/ЕО, изменена с директивите, посочени в приложение IV, част А, се отменя, без да накърнява задълженията на държавите-членки по отношение на сроковете за транспониране, установени в приложение IV, част Б.

2. Позоваването на отменената директива се разглежда като позоваване на настоящата директива и следва да се тълкува в съответствие с Таблицата на съответствията, посочена в приложение V.

Член 27

Настоящата директива влиза в сила на 20-тия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 28

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 12 март 2000 година.

За Европейския парламент:

Председател

N.FONTAINE

За Съвета:

Председател

J.GAMA

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

КАТЕГОРИИ ОТ СЪСТАВКИ, ЗА КОИТО НАИМЕНОВАНИЕТО НА КАТЕГОРИЯТА МОЖЕ ДА ЗАМЕНИ СПЕЦИФИЧНОТО НАИМЕНОВАНИЕ

Определение	Обозначение
Рафинирани масла с изключение на зехтин	„Масло”, заедно с: - или прилагателното „растително”, или „животинско”, според случая, или обозначение за техния специфичен растителен или животински произход Прилагателното „втвърдено” („хидрогенирано”) трябва да съпровожда наименованието на втвърденото масло
Рафинирани мазнини	„Мазнина”, заедно с: - прилагателното „растителна”, или „животинска”, според случая, или - обозначение за техния специфичен растителен или животински произход Прилагателното „втвърдена” („хидрогенирана”) трябва да съпровожда наименованието на втвърдената мазнина
Смеси от брашна, получени от два или повече вида зърно	„Брашно”, последвано от списък на видовете зърно, от които е било произведено, в низходящ ред по тегло тегловен дял
Естествени нишестета и нишестета модифицирани по физически или по ензимен път.	„Нишесте”
Всички видове риба, когато рибата представлява съставка на храна и при условие, че наименованието и представянето на такава храна не се отнася до определен вид риба	„Риба”
Всички видове сирене, когато сиренето или сместа от сирена представлява съставка на друга храна и при условие, че наименованието и представянето на храната не се отнася до определен вид сирене	„Сирене”
Всички подправки, които не превишават 2 % от теглото на храната	„Подправка(и)” или „смес от подправки”
Всички билки или части от билки, които не превишават 2 % от теглото на съответната храна	„Билка(и) или „смес(и) от билки”
Всички видове материали, които се използват за производството на основа за	„Основа за дъвки”

дъвки	
Всички видове изпечени и натрошени зърнени продукти	„Галета”
Всички видове захароза	„Захар”
Безводна декстро́за или декстро́за монохидрат	„Декстро́за”
Глюко́зен сироп и безводен глюкoзeн сироп	„Глюко́зен сироп”
Всички видове млечни белтъци (казеини, казеинати и серумни белтъци) и смеси от тях	„Млечен протеин”
Какаово масло като извлек или в пресован или рафиниран вид	„Какаово масло”
Всички захаросани плодове, които не надвишават 10 % от теглото на храната	„Захаросани плодове”
Смеси от зеленчуци, които не надвишават 10 % от теглото на храната	„Зеленчуци”
Всички видове вина, определени в Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета от 17 май 1999 г. относно общата организация на пазара на вино ⁽¹⁾	„Вино”

⁽¹⁾ ОВ L 179, 14.7.1999 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КАТЕГОРИИ СЪСТАВКИ, КОИТО ЗАДЪЛЖИТЕЛНО СЕ ОБОЗНАЧАВАТ ЧРЕЗ НАИМЕНОВАНИЕТО НА ТЯХНАТА КАТЕГОРИЯ, ПОСЛЕДВАНО ОТ ТЯХНОТО СПЕЦИФИЧНО НАИМЕНОВАНИЕ ИЛИ ЕО НОМЕР

Оцветител	Модифицирано нишесте ⁽¹⁾
Консервант	Подсладител
Антиоксидант	Набухвател
Емулгатор	Антипенител
Сгъстител	Глазиращ агент
Желиращ агент	Емулгаторна сол ⁽²⁾
Стабилизатор	Агент за обработка на брашна
Овкусител	Втвърдител
Киселина	Влагозадържащ агент
Регулатор на киселинността	Пълнител
Антислепващ агент	Опаковъчен газ

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ОБОЗНАЧАВАНЕ НА АРОМАТИЗАНТИТЕ В СПИСЪКА НА СЪСТАВКИТЕ

1. Ароматните вещества се обозначават с термина "ароматизанти(и)" или с по-специфично наименование или описание на ароматното вещество.
2. Терминът „натурален“ както и всеки друг еднозначен термин може да се използва само за ароматите, чийто ароматизиращ компонент съдържа предимно ароматните вещества, определени в член 1, параграф 2, буква б), (i) от Директива 88/388/ЕО на Съвета от 22 юни 1988 г. за сближаване на законодателството на държавите-членки в областта на ароматите, предназначени за влагане в храните, и изходните материали за тяхното производство³, и/или за ароматните препарати, посочени в член 1 от посочената по-горе директива.
3. Ако обозначението на ароматното вещество съдържа препратка към растителното или животинското естество или произход на вложените вещества, терминът „натурален“ както и всеки друг еднозначен термин могат да се използват, само ако ароматната част е изолирана чрез подходящи физични, ензимни или микробиологични процеси, както и чрез традиционните методи за приготвяне на храни, изцяло или почти изцяло от храната или от източника на съответното ароматно вещество.

⁽¹⁾ Не е необходимо да се посочва специфичното наименование или ЕС номера.

⁽²⁾ Само за преработени сирена и продукти на основата на преработени сирена.

⁽³⁾ ОВ L 184, 15.7.1988 г., стр. 61. Директива изменена с Директива 91/71/ЕО на Комисията (ОВ, L 42, 15.2.1991 г., стр. 25).

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ЧАСТ А

**ОТМЕНЕНАТА ДИРЕКТИВА И НЕЙНИТЕ ПОСЛЕДВАЩИ ИЗМЕНЕНИЯ
И ДОПЪЛНЕНИЯ**

(посочена в член 26)

Директива 79/112/ЕИО на Съвета (ОВ L 33, 8.2.1979 г., стр. 1)
Директива 85/7/ЕИО на Съвета (ОВ L 2, 3.1.1985 г., стр. 22), само член 1, точка 9
Директива 86/197/ЕИО на Съвета (ОВ L 144, 29.5.1986 г., стр. 38)
Директива 89/395/ЕИО на Съвета (ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 17)
Директива 91/72/ЕИО на Комисията (ОВ L 42, 15.2.1991 г., стр. 27)
Директива 93/102/ЕО на Комисията (ОВ, L 291, 25.11.1993 г., стр. 14)
Директива 95/42/ЕО на Комисията (ОВ, L 182, 2.8.1995 г., стр. 20)
Директива 97/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 43, 14.2.1997 г., стр. 21)

ЧАСТ Б

**СПИСЪК НА КРАЙНИТЕ СРОКОВЕ ЗА ТРАНСПОНИРАНЕ В
НАЦИОНАЛНОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО**

(посочени в член 26)

Директива	Краен срок за въвеждане	Разрешаване на търговията с продукти, съответстващи на настоящата директива	Забрана на търговията с продукти, несъответстващи на настоящата директива
79/112/ЕИО	30 декември 1994 г.	22 декември 1980 г.	22 декември 1982 г.
85/7/ЕИО			
86/197/ЕИО		1 май 1988 г.	1 май 1989 г.
89/395/ЕИО		20 декември 1990 г.	20 юни 1992 г.
91/72/ЕИО		30 юни 1992 г.	1 януари 1994 г.
93/102/ЕО		1 януари 1995 г.	30 юни 1996 г.
95/42/ЕО			
97/4/ЕО		14 август 1998 г.	14 февруари 2000 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЯТА

Директива 79/112/ЕИО	Настоящата директива
Член 1	Член 1
Член 2	Член 2
Член 3, параграф 1, точка 1	Член 3, параграф 1, точка 1
Член 3, параграф 1, точка 2	Член 3, параграф 1, точка 2
Член 3, параграф 1, точка 2а	Член 3, параграф 1, точка 3
Член 3, параграф 1, точка 3	Член 3, параграф 1, точка 4
Член 3, параграф 1, точка 4	Член 3, параграф 1, точка 5
Член 3, параграф 1, точка 5	Член 3, параграф 1, точка 6
Член 3, параграф 1, точка 6	Член 3, параграф 1, точка 7
Член 3, параграф 1, точка 7	Член 3, параграф 1, точка 8
Член 3, параграф 1, точка 8	Член 3, параграф 1, точка 9
Член 3, параграф 1, точка 9	Член 3, параграф 1, точка 10
Член 3, параграфи 2 и 3	Член 3, параграфи 2 и 3
Член 4	Член 4
Член 5	Член 5
Член 6, параграфи 1, 2 и 3	Член 6, параграфи 1, 2 и 3
Член 6, параграф 4, букви а) и б)	Член 6, параграф 4, букви а) и б)
Член 6, параграф 4, буква в) (i)	Член 6, параграф 4, буква в) (i)
Член 6, параграф 4, буква в) (ii), първо тире	Член 6, параграф 4, буква в) (ii)
Член 6, параграф 4, буква в) (ii), второ тире	Член 6, параграф 4, буква в) (iii)
Член 6, параграф 4, буква г)	Член 6, параграф 4, буква г)
Член 6, параграф 5, буква а)	Член 6, параграф 5
Член 6, параграф 5, буква б)	Член 6, параграф 6
Член 6, параграф 6	Член 6, параграф 7
Член 6, параграф 7, първа алинея	Член 6, параграф 8, първа алинея
Член 6, параграф 7, втора алинея, първо и второ тире	Член 6, параграф 8, втора алинея, букви а) и б)
Член 6, параграф 8	Член 6, параграф 9
Член 7	Член 7
Член 8, параграфи 1 до 5	Член 8, параграфи 1 до 5
Член 8, параграф 6	—
Член 8, параграф 7	Член 8, параграф 6
Член 9, параграфи 1 до 4	Член 9, параграфи 1 до 4
Член 9, параграф 5	—
Член 9, параграф 6	Член 9, параграф 5
Член 9а	Член 10
Член 10	Член 11
Член 10а	Член 12
Член 11, параграф 1 и 2	Член 13, параграф 1 и 2
Член 11, параграф 3, буква а)	Член 13, параграф 3

Член 11, параграф 3, буква б)	—
Член 11, параграф 4	Член 13, параграф 4
Член 11, параграф 5	—
Член 11, параграф 6	Член 13, параграф 5, първа алинея
Член 11, параграф 7	Член 13, параграф 5, втора алинея
Членове 12 и 13	Членове 14 и 15
Член 13а	Член 16
Член 14 и 15	Член 17 и 18
Член 16, точка 1	—
Член 16, точка 2	Член 19
Член 17, първа алинея	Член 20, параграф 1
Член 17, втора, трета, четвърта и пета алинея	Член 20, параграф 2
Член 18	—
Член 19, 20 и 21	Членове 21, 22 и 23
Член 22, параграфи 1, 2 и 3	—
Член 22, параграф 4	Член 24
Член 23	—
Член 24	Член 25
Член 25	—
Член 26	—
—	Член 26
—	Член 27
—	Член 28
Приложение I	Приложение I
Приложение II	Приложение II
Приложение III	Приложение III
—	Приложение IV
—	Приложение V